

2020-12-30

Svk 2019/2014

KOMPLETTERING I
ÄRENDE 2018-101796

2021-01-11

2018-101796-0011

Komplettering i ärende nr. 2018-101796, ansökan om förlängning av koncession för ledningen Breared - Söderåsen

1. Bakgrund

Sträckan Breared - Söderåsen ingår i en äldre koncession som avser sträckan från Stenkullen till Sege. Svenska kraftnät (Svk) ansökte 1998 om förlängd koncession för hela sträckan i 40 år. Enligt 2 kap. 14 § tredje stycket ellagen gäller den äldre koncessionen till dess att ansökan har prövats slutligt.

Den 1 juni 2013 infördes nya regler i ellagen som innebar att äldre nätkoncessioner, med några undantag, automatiskt övergick från att vara tidsbegränsade till att bli tillsvidarekoncessioner. Om en ansökan om förlängd koncession i fyrtio år, som i detta fall, hade lämnats in före den 1 juni 2013 ska den ansökan dock prövas i sak, om nätkoncessionshavaren begärt det. Svk har begärt att Energimarknadsinspektionen (Ei) ska pröva den aktuella ansökan och att koncessionen ska gälla tills vidare.

Handläggningen av den ursprungliga ansökan delades 2018 upp i flera ärenden avseende delsträckor enligt följande.

- Stenkullen – Strömma - Horred
- Horred - Breared
- Breared – Söderåsen
- Söderåsen - Barsebäck
- Barsebäck – Sege

Ledningen Stenkullen – Sege har uppnått sin livslängd och behöver förnyas. Detta har utvecklats i MKB:n, avsnitt 1.2 (se bilaga 1). Svk kommer att förnya ledningen i etapper som motsvarar delsträckorna enligt ovan med sträckan mellan Breared i Halmstads kommun och Söderåsen i Bjuvs kommun som den tredje etappen. Utgångspunkten för förnyelsen är att den sker inom koncessionen och att den nya ledningen uppförs i samma sträcka som den befintliga ledningen, som ska rivas.

I diskussion med Ei har Svk konstaterat att en del frågeställningar i ärendet behöver förtydligas. Det rör framförallt vad Svk anser ska prövas i förlängningsärendet (och därmed även vilken utredning Svk ger in i ärendet) och

vilka förändringar den nya ledningen kommer att innebära särskilt såvitt avser sträckning, utformning och påverkan i form av magnetfält.

Svk har i detta syfte uppdaterat MKB:n samt bilaga 3.1 till MKB:n angående magnetfält och förtydligar i denna komplettering hur SvK ser på frågeställningarna ovan. Det bör noteras att den nu uppdaterade bilaga 3.1 är avsedd att ersätta tidigare bilaga som är inaktuell. Ärendet kompletteras även med husspecifika kartbilagor. Vid den fortsatta handläggningen är det således de nu inskickade bilagorna som är relevanta.

2. Rättsliga utgångspunkter för Ei:s prövning

2.1. Ansökans innehåll

Ansökan avser förlängd giltighetstid i tidigare koncessionsgiven sträckning mellan Breared och Söderåsen. SvK vill förtydliga att den numera planerade förnyelsen av ledningen inte innebär någon förändring av koncessionsgiven sträckning eller utformning i förhållande till tidigare koncessionsansökan. De justeringar som förnyelsen av ledningen innebär och som beskrivits i ärendet ryms inom den befintliga koncession som ska förlängas.

2.2. Vad som ska prövas i ärende om förlängning inlett före 1 januari 1999

2.2.1. Förutsättningar för koncession

Ellagen (1997:857) trädde ikraft den 1 januari 1998. De grundläggande kraven för linjekoncession i 2 kap. 6–7 §§ och 8 § första stycket ellagen är allttjämt oförändrade.

I dess ursprungliga lydelse angav 2 kap. 8 § andra stycket ellagen att lagen (1987:12) om hushållning med naturresurser m.m. (naturresurslagen) ska tillämpas vid prövning av frågor om meddelande av nätkoncession för linje. Naturresurslagen upphävdes den 1 januari 1999 genom införande av miljöbalken (2 § trettonde punkten lagen [1998:811] om införande av miljöbalken). I samband med införande av miljöbalken upphävdes även 2 kap. 8 § andra stycket ellagen. Istället infördes den idag gällande bestämmelsen i 2 kap. 8 a § ellagen som anger att 2-4 kap. och 5 kap. 3-5 och 18 §§ miljöbalken ska tillämpas i ett ärende om koncession och att en specifik miljöbedömning enligt 6 kap. miljöbalken ska göras. Av övergångsbestämmelserna till ändringarna i ellagen med anledning av införande av miljöbalken m.m. (SFS 1998:854) framgår dock att ett ärende om prövning av nätkoncession ska handläggas och bedömas enligt äldre bestämmelser, om ärendet har inletts före den 1 januari 1999.

Det sagda betyder att förutsättningar för koncession i det aktuella ärendet är

- att anläggningen är lämplig från allmän synpunkt (2 kap. 6 § ellagen)
- att ledningens avsedda spänning inte överstiger högsta tillåtna spänning för de områden med nätkoncession som berörs av ledningen (2 kap. 7 § ellagen)
- att ledningen inte strider mot en detaljplan eller områdesbestämmelser (eller endast avser mindre avvikelser, 2 kap. 8 § första stycket ellagen)
- att anläggningen är förenlig med 2 – 3 kap. naturresurslagen och
- att nättinnehavaren är lämplig att utöva nätverksamhet från allmän synpunkt (2 kap. 10 § ellagen).

Är ovan förutsättningar uppfyllda ska alltså koncession ges. Enligt 2 kap. 11 § ellagen i dess lydelse före den 1 januari 1999 ska en sådan koncession förenas med de villkor som behövs för att skydda allmänna intressen och enskild rätt samt med de villkor för anläggningens utförande och nyttjande som behövs av säkerhetsskäl eller som av annat skäl behövs från allmän synpunkt.

2.2.2. Anläggningens lämplighet ur allmän synpunkt

Enligt förarbetena är det främsta syftet med bestämmelsen om anläggningens lämplighet från allmän synpunkt att hindra att samhällsekonomiskt onödiga anläggningar byggs, dvs. att hindra att nya anläggningar byggs där tillräcklig överföringskapacitet redan finns, eller att ledningar dras fram på ett sätt som orsakar onödigt stort intrång till skada för tredje man (prop. 1993/94:162 s. 62 och 146 f.).

När det gäller den aktuella ledningens lämplighet från allmän synpunkt framgår det av MKB:n att ledningen är av stor betydelse för samhället, främst västra och södra Sverige och i synnerhet Malmöregionen. Att ledningen behövs och inte är samhällsekonomiskt onödig får därmed anses klarlagt. Som framgår av alternativredovisningen i MKB:n skulle en annan lokalisering av ledningen inte innebära mindre intrång och skada för tredje man än vad som blir fallet om befintlig ledningssträckning används även fortsättningsvis. Svk anser därför att det även är visat att ledningen är lämplig på så sätt att den inte orsakar onödigt stort intrång till skada för tredje man. Konsekvenserna av att även fortsättningsvis bibehålla den aktuella ledningen i befintlig sträckning framgår av MKB:n. I huvudsak medför detta inget nytt intrång. Vid ombyggnationen kan intrånget förändras något på vissa platser. Detta beror främst på att nya stolpar inte kan placeras på samma plats som befintliga då fundamenten behöver anläggas innan befintlig ledning rivs. Förändringar av stolpplaceringar planeras så att det (i den mån det är möjligt) leder till minskat eller likvärdigt intrång.

2.2.3. Naturresurslagen (hushållningsbestämmelserna)

Prövningen enligt naturresurslagen syftar till att säkerställa att den aktuella markanvändningen är förenlig med en långsiktigt god hushållning (1 kap. 1 § naturresurslagen). Mark- och vattenområden ska användas för det eller de ändamål för vilka områdena är mest lämpade med hänsyn till beskaffenhet, läge

och föreliggande behov. Företräde ska ges sådan användning som medför en från allmän synpunkt god hushållning (2 kap. 1 § naturresurslagen). I 2 kap. naturresurslagen redovisas de grundläggande hushållningsbestämmelserna.

Av betydelse i det aktuella ärendet är att bestämmelserna i naturresurslagen inte var avsedda att tillämpas på pågående markanvändning (prop. 1985/86:3 s. 14)¹.

Av 8 § nämnda kapitel framgår bland annat att mark- och vattenområden som är särskilt lämpliga för anläggningar för energidistribution så långt ska möjligt skyddas mot åtgärder som kan påtagligt försvåra tillkomsten eller utnyttjandet av sådana anläggningar. Områden som är av riksintresse för anläggningar för energidistribution ska skyddas mot åtgärder som kan påtagligt försvåra utnyttjandet av anläggningarna. När det gäller riksintresseanspråk avseende energidistribution har ännu inte några särskilda områden pekats ut som riksintressanta av Statens energimyndighet. Enligt strategin för riksintressen från december 1996 ska dock i fråga om energidistribution bestämmelser om riksintressen tillämpas på områden för anläggningar som är del i större sammanhängande system för energidistribution av nationellt intresse².

Därutöver finns i 2 kap. naturresurslagen krav på skydd av områden som är oexploaterade (2 §), särskilt känsliga från ekologisk synpunkt (3 §), jord- och skogsbruk (4 §), har betydelse för rennäringen, yrkesfisket eller för vattenbruk (5 §), har betydelse från allmän synpunkt på grund av områdenas naturvärden eller kulturvärden eller med hänsyn till friluftslivet (6 §), innehåller värdefulla ämnen eller material (7 §), är lämpliga för anläggningar för industriell produktion eller försörjning och kommunikation (8 §) eller har betydelse för totalförsvaret (9 §).

Svk anser att MKB:n med bilagor klargör att det är förenligt med en långsiktigt god hushållning att även fortsättningsvis använda den aktuella marken för ledningen. Marken har under lång tid använts för detta ändamål och omgivningen har sedan ledningens tillkomst anpassats till och varit föremål för krav på hänsyn till ledningen. Detta innebär enligt SvK att marken är särskilt lämplig för energidistribution. Eftersom det rör sig om en transmissionsnätsledning ska denna markanvändning tillmätas stor allmän betydelse. Även den ekologiska miljön har anpassat sig till ledningen. En flytt av ledningen skulle riskera ett avbrott i områdets ekologiska kontinuitet, som särskilt skulle påverka arter som gynnas av den typ av miljö som ledningsgatan, särskilt i skogsmark, utgör (och som ofta saknas i landskapet idag). En flytt av ledningen skulle också riskera nytt ianspråktagande av brukningsvärd jordbruksmark. Enligt SvK kommer en

¹ Som framgår av prop. 2005/06:182 sidan 125 gjordes inte heller någon ändring i detta avseende vid miljöbalkens tillkomst. Det ansågs följa av bestämmelsen om hushållningsreglernas tillämpning att det skall vara fråga om ändrad mark- eller vattenområdesanvändning. Ett förtydligande att hushållningsbestämmelserna inte är tillämpliga på pågående markanvändning infördes också i bestämmelsen om val av plats, 2 kap 6 § andra stycket miljöbalken. Av öklar anledning reglerades då inte vad som gäller vid tillämpning av 2 kap. enligt 1.ex. ellagen.

² <https://www.energimyndigheten.se/fornvbart/riksintressen-for-energiandamal/riksintressen-for-energidistribution/>. Se även förarbetena till naturresurslagen (prop. 1985/86:3, sidan 168), som enligt motiven till miljöbalken alljämt gäller (prop. 1997/98:45, del 2, sidan 29).

förlängning av koncessionen inte påtagligt skada natur- eller kulturmiljön eller försvåra för någon annan markanvändning som skyddas enligt naturresurslagen. Vid förnyelse av ledningen tas hänsyn till skyddade arter, natur- och kulturmiljö och samråd sker med länsstyrelsen i syfte att säkerställa detta.

2.2.4. Övriga bestämmelser (hänsynsreglerna)

I miljöbalken infogades även bestämmelser från den tidigare miljöskyddslagen (1969:387). Miljöskyddslagen reglerade bland annat vad som senare infördes i 2 kap. miljöbalken beträffande val av plats för miljöfarliga verksamheter, försiktighetsprincipen, krav på skyddsåtgärder och rimlighetsavvägning. Den innehöll också bestämmelser om t.ex. tillstånd och samråd. Som framgått ovan hänvisade ellagens bestämmelser om förutsättningar för koncession i dess lydelse före den 1 januari 1999 inte till miljöskyddslagen. Denna ska alltså inte tillämpas i ärendet. Miljöskyddslagen var inte heller tillämplig beträffande elektriska och magnetiska verkningar av en elektrisk anläggning (1 § andra stycket miljöskyddslagen).

Detta innebär inte att miljöbalkens hänsynsregler saknar relevans för verksamheten. Svk tillämpar hänsynsreglerna i sin verksamhet och planerar åtgärder såsom förnyelse av ledningar i enlighet med dessa bestämmelser i miljöbalken. Som framgått ovan prövas även de överväganden som Svk gör i dessa avseende delvis av länsstyrelsen i samråd enligt 12 kap. 6 § miljöbalken respektive 2 kap. 10 § kulturmiljölagen. Hänsynsreglerna blir dock inte föremål för prövning i aktuellt ärende om förlängning av koncession.

2.3. Kraven på ansökan och utredningen i sådana ärenden

Innan den 1 januari 1999 följde de formella kraven för en ansökan om koncession av elförordningen (1994:1250), som upphävdes den 1 juni 2013. Enligt 5 § elförordningen i tillämplig lydelse ska ansökan innehålla följande uppgifter:

1. Det överföringsbehov som ledningen är avsedd att tillgodose. Om ledningen är avsedd att förstärka befintliga ledningar, skall detta anges samt upplysning lämnas dels om den belastning som befintliga ledningar tål, dels om behovet av ytterligare ledningsutbyggnader med anledning av den ledning som ansökan avser.
2. Alternativa ledningssträckningar som sökanden undersökt samt resultatet av de samråd som föregått ansökningen.
3. Den spänning för vilken ledningen är avsedd.
4. Om ledningen är avsedd för en spänning som inte överstiger högsta tillåtna spänning för de områden med nätkoncession som berörs av ledningen, skall de särskilda skäl som åberopas för ansökningen anges.

Enligt 4 § förordningen (1991:738) om miljökonsekvensbeskrivningar i dess lydelse före den 1 januari 1999 ska ansökan vara åtföljd av en MKB. Enligt naturresurslagen skulle miljökonsekvensbeskrivningen möjliggöra en samlad

bedömning av en planerad anläggnings, verksamhets eller åtgärds inverkan på miljön, hälsan och hushållningen med naturresurser (5 kap. 3 § naturresurslagen). Bestämmelser om miljökonsekvensbeskrivningar finns idag i 6 kap. miljöbalken. Av 6 § lagen om införande av miljöbalken framgår dock att äldre bestämmelser fortsatt ska tillämpas på mål och ärenden som inletts före miljöbalkens ikraftträdande, om inte något annat anges i samma lag. I förarbetena sägs att det inte "kan komma i fråga att tillämpa de nya reglerna om miljökonsekvensbeskrivningar i mål och ärenden som påbörjats före balkens ikraftträdande" och vidare klargörs att äldre materiella bestämmelser ska fortsätta att tillämpas (prop. 1997/98:45, del 1, s. 629-630). Därmed står det klart att miljöbalkens krav på miljökonsekvensbeskrivning inte gäller för prövningen av sådana koncessionsärenden enligt ellagen som inletts före miljöbalkens ikraftträdande.

Vidare skulle enligt 6 § elförordningen följande uppgifter bifogas till ansökningshandlingen:

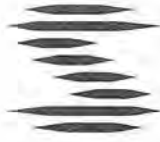
1. En teknisk beskrivning av den planerade ledningen samt kostnadsberäkning. Beskrivningen skall innefatta bl.a. en ritning avseende ledningens konstruktion och dess anslutning till produktionsanläggning, station eller befintlig ledning.
2. Karta över ledningens föreslagna sträckning och beskrivning av den mark som behöver tas i anspråk för ledningen.
3. Bestyrkta förteckningar över ägare och innehavare av fastigheter som ledningen skall dras fram över eller av fastigheter som på annat sätt behövs för anläggningen.
4. Uppgift om de överenskommelser som träffats om upplåtelse av mark för ledningen eller de hinder som finns mot sådana överenskommelser.
5. Redogörelse för sökandens organisation.
6. Registreringsbevis avseende sökanden.

Utredningen i ärendet behöver ha den omfattning som krävs för att Ei ska kunna ta ställning till de frågor som ska prövas i ärendet. Förutsättningar för koncession i det aktuella fallet blir därmed vägledande för hur detaljerad redovisningen ska vara.

3. Sträckning och utformning

Den sträckning som förlängningen avser framgår av tidigare insänd koncessionskarta. Som framgår av MKB:n avsnitt 4.2 motsvarar sträckningen samma sträckning som den befintliga ledningen.

När det gäller ledningens utformning har Ei efterfrågat beskrivning av stolpar och fundament. Som framgår av MKB:n avsnitt 5.2.1 ska den förnyade ledningen i huvudsak uppföras med portalstolpar av stål från dagens standardfamilj med en

höjd om 20-45 meter. Detta innebär normalt att ostagad B-stolpe används i jordbruksmark och A-stolpe med stag i skogsmark. Den gällande koncessionen saknar såväl allmänt villkor som villkor om stolptyper, stolphöjder eller liknande. Det beskrivs inte heller som ett åtagande på annat sätt. Den befintliga ledningen har idag stolphöjder som varierar mellan 25 till 40 meter.

Ei har även önskat beskrivning av fundament. Av MKB:n, avsnitt 5.2.2, framgår att tre typer av fundament kan bli aktuella; jordfundament, bergfundament och pålfundament och att Svk har för avsikt att använda betongfundament vid förnyelsen av ledningen.

4. Magnetfält

Aktuell lednings påverkan i form av magnetfält framgår av MKB:n avsnitt 7.2.1, den nu uppdaterade bilaga 3.1 och husspecifika kartbilagor. Svk anser att det inte någonstans längs ledningen finns skäl att, med stöd av de bestämmelser som ska tillämpas i förlängningsärendet, ställa krav på ytterligare magnetfältsreducerande åtgärder.

Ledningen medför inte några säkerställda hälsorisker med anledning av magnetfält. Ur säkerhetssynpunkt finns det inte skäl att föreskriva villkor med hänsyn till magnetfält. Som framgår av MKB:n avsnitt 5.3.3 är slutsatsen från EU och dess vetenskapliga kommitté SCENIHR att det inte finns några bevisade medicinska samband mellan elektromagnetiska fält och hälsoproblem (annat än vid direkt påverkan). Även enligt Folkhälsomyndigheten går det enligt den senaste forskningen inte att påvisa något samband mellan exponering för magnetfält och sjukdomsrisik³. Dagens rekommendationer och praxis bygger på en eventuell riskökning som ska beaktas enligt 2 kap. miljöbalken. Enligt verkets uppfattning föranleder inte denna eventuella riskökning några krav på åtgärder enligt de bestämmelser som ska tillämpas i förlängningsärendet. Enligt de bestämmelser som ska tillämpas i ärendet aktualiseras krav på åtgärder med anledning av magnetfält endast om säkerställda hälsorisker kan uppstå. Aktuella magnetfält ligger dock långt under dessa nivåer⁴.

Den eventuella riskökning som nämns i stycket ovan avser en misstanke om att långvarig exponering av svaga magnetfält från kraftledningar skulle kunna öka risken för barnleukemi. Det råder fortfarande osäkerhet kring detta.⁵ Myndigheter har därför tagit fram rekommendationer om magnetfält. När det gäller tillämpningen av 2 kap. miljöbalken i hälsofrågor är Folkhälsomyndigheten

³ <https://www.folkhalsomyndigheten.se/livsvillkor-levnadsvanor/miljohalsa-och-halsoskydd/tillsynsvagledning-halsoskydd/elektromagnetiska-falt/>

⁴ Strålsäkerhetsmyndighetens allmänna råd om begränsning av allmänhetens exponering för elektromagnetiska fält, SSMFS 2008:18.

⁵ Se folkhälsomyndighetens webbplats som de hänvisas till i fotnot 3 samt strålsäkerhetsmyndighetens webbsida <https://www.stralsakerhetsmyndigheten.se/omraden/magnetfalt-och-tradlos-teknik/magnetfalt/kraftledningar/>

tillsynsvägledande och har i denna egenskap tagit fram uppdaterade rekommendationer för tillämpning av 2 kap. miljöbalken. Dessa innebär att man vid befintliga kraftledningar i närheten av bostäder, skolor och förskolor bör sträva efter att hålla nivån på de elektromagnetiska fälten så låg som det är rimligt att kräva. Vid nybyggnation av kraftledningar som alstrar elektromagnetiska fält i närheten av bostäder, skolor och förskolor bör dessa placeras på sådant avstånd från befintlig eller planerad bebyggelse att nivåerna på de elektromagnetiska fälten hålls så låga som det är rimligt att kräva utifrån miljöbalkens försiktighetsprincip och skälighetsprincip.

Även om Folkhälsomyndighetens rekommendationer och 2 kap. miljöbalken inte är föremål för prövning i det nu aktuella förlängningsärendet följer Svk, i egenskap av myndighet och verksamhetsutövare, dessa rekommendationer. Det betyder att Svk vid ombyggnation/förnyelse av ledningar utreder vilka bostadshus som beräknas exponeras för magnetfält över 0,4 mikrottesla och vilka åtgärder som är rimliga att vidta i syfte att minska ledningens påverkan i form av magnetfält. Det sker oavsett om den koncession som gäller för ledningen ska förlängas eller inte och oberoende av vilka bestämmelser som tillämpas på prövningen av just den förlängningen.

Beräknade värden för befintlig ledning och den nya ledningen efter ombyggnation framgår av bilagorna. Av bilagorna framgår även vilka överväganden som har gjorts vid respektive bostadshus. För nu planerad förnyelse har det i utredningen och projekteringen konstaterats att förnyelse med bibehållen sträckning och fasföljd är den främsta åtgärden för att minimera det kumulativa magnetfältet vid berörda bostäder.

Ei har framfört önskemål om att kostnader för alternativ/skyddsåtgärder ska framgå av utredningen. Svk ställer sig frågande till i vilket syfte detta ska redovisas eftersom någon prövning enligt 2 kap. miljöbalken inte ska ske. Därmed aktualiseras inte heller någon rimlighetsavvägning i ärendet. Svk har dock redovisat merkostnad för magnetfältsreducerande åtgärder i bilaga 3.1.

5. Artskydd

Ei har även önskat en beskrivning av artskyddsfrågor, särskilt fåglar, och en motivering varför fältinventeringar inte har getts in i ärendet. Särskilt efterfrågas åtgärder för att förhindra kollision med fåglar och kostnader för alternativ/skyddsåtgärder.

Som framgår av MKB:n har Svk inte bedömt att någon inventering av fåglar har varit nödvändig för aktuell förlängning av koncession. Vad Svk har gett in i ärendet har främst avgjorts utifrån vilka bestämmelser som ska tillämpas i ärendet om förlängning av koncession. Svk anser att det saknas skäl att tynga utredningen med

underlag som inte är relevanta för den prövning Ei har att göra. Som framgått ovan ska 2 kap. miljöbalken inte tillämpas i aktuellt ärende. Frågor om artskydd ingår enligt nu gällande regelverk som en del av lokaliseringsbedömningen enligt 2 kap. 6 § miljöbalken (se t.ex. MÖD 2013:13 och MÖD 2016:1). Eftersom den bestämmelsen inte är tillämplig ska inte heller en sådan bedömning ingå i Ei:s handläggning och prövning av koncessionsärendet. Utifrån de bestämmelser som är tillämpliga i ärendet, t.ex. hushållningsbestämmelserna i naturresurslagen, anser Svk att MKB:n med bilagd naturvärdesinventering utgör ett fullgott underlag för prövningen. Att även fortsättningsvis använda markområdet för energidistribution kan inte anses medföra någon ny skada på sådana områden som skyddas enligt 2-3 kap. naturresurslagen.

Återigen innebär detta inte att Svk lämnar artskyddsfrågor obeaktade. Svk kan inte, på laglig väg, genomföra den typ av projekt som förnyelsen av den aktuella ledningen innebär utan att utreda och beakta artskyddsfrågor. Svk har därför inventerat området och bedömt verksamhetens förenlighet med de förbud som gäller enligt artskyddsförordningen. Detta måste ske oavsett om ledningen förnyas inom ramen för en gällande koncession eller som nu är fallet inom ramen för en koncession som är föremål för förlängning. Som framförts i tidigare korrespondens med Ei kommer artskyddsfrågorna också att prövas inom ramen för ett samråd enligt 12 kap. 6 § miljöbalken som Svk kommer genomföra hos länsstyrelsen. Det bör därvid noteras att den prövning av artskyddsfrågor som länsstyrelsen har att göra i samrådet i sak är densamma som den prövning som sker vid Ei inom ramen för koncessionsprövning enligt nu gällande ellag med dess hänvisning till 2 kap. miljöbalken, d.v.s. att artskyddsreglerna ses som en precisering av reglerna i 2 kap. miljöbalken (se t.ex. MÖD 2019:20). Svk kommer också i samrådet göra eventuella åtaganden som krävs ur ett artskyddsperspektiv och länsstyrelsen har möjlighet att föreskriva krav på åtgärder för att förhindra kollision med fåglar eller som annars bedöms motiverade ur ett artskyddsperspektiv.

Beslut om denna komplettering har fattats av tf avdelningschefen [REDACTED] efter föredragning av [REDACTED], specialist förlängningsärenden. I ärendets slutliga handläggning har även verksamhetsjurist Li Axrup och projektledare [REDACTED] deltagit.

Sundbyberg, dag som ovan

[REDACTED]

2021-01-11

2018-101796-0011

Bilagor

Bilaga 1 MKB reviderad december 2020, uppdatering på sidan 22 och 23 ang. magnetfält

Bilaga 3.1 Motstående intressen reviderad december 2020 (ersätter tidigare ingiven bilaga till MKB:n)

Bilaga 3.1 a-u Husspecifika kartbilagor